Ч. 78. Пятниця 19 (6) цьвітня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. СтаростВах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Цісар в Празі. — Відбудоване ішпаньскої фльоти. — З'їзд королів. — З Балкану.

Вчера по полудни взяв Цісар участь в торжестві положеня послідного каменя при будові нового моста на Велтаві в новій асанацийній дільници Праги. На промову бурмістра Ґросса відповів Цісар по чески, висказуючи бажане, аби та важна будова дала почин до мирного житя населеня Праги і розвитку міста. Відтак серед одушевленя публики удав ся Цісар до академії штук, при огляданю котрої висказав ся дуже похвально. Вкінци відвідав Цісар ґалерию образів, до котрої — як звістно — сам дав почин. У відповіди на промову директора ґалериї Цісар висказав надію, що оба народи Чехії, котрі виказують такі артистичні таланти, будуть працювати спільно на мирній дорозі на славу вітчини. О годині 4 з полудня серед безнастанних одушевлених окликів публики повернув Цісар на Градчин. — Нині має рада міста Праги предложити Цісареви адресу, в котрій буде просити, аби кождого року мешкав якийсь час в Празі і щоби коронні відзнаки були кождого року виставлювані в катедрі сьв. Вячеслава на публичний вид. — Мінїстер торговлї др. Форжт має по нинішнім двірскім обіді повернути до Відня. — Президент кабінету бар. Бек в розмові з бувшим бурмістром Праги дром Подлїпним заявив, що Цісар висказав з великим признанем о устроенім єму приннтю, котрим просто одушевлений й що радістно настроїла єго обставина, що Нїмцї і Чехи взяли згідно участь в торжестві.

„Berliner Lokal Anzeiger" доносить з Льондона, що анґлїйскі фабрики будови кораблїв одержали замовлене на відбудоване цїлої ішпаньскої фльоти за загальну суму 400 мілїонів. Кореспондент тої часописи покликує ся на статю часописи „Daily Express", котра доказує, що таке відбудоване ішпаньскої фльоти має велике політичне значінє. Вже чисто стратеґічні причини мусїли наклонити Анґлїю, аби помогла тісно заприязненій з нею Ішпанії до збудованя нової фльоти. Не треба побоювати ся, аби ті держави коли небудь мали з собою який спір, а натомість мають богато спільних інтересів, котрі велять їм іти рука в руку. Відбудоване ішпаньскої фльоти лежить не лише в ішпаньскім інтересї, але й в анґлїйскім, бо завдяки тому буде можна зменшити анґлїйску фльоту на Середземнім мори і зібрати всї морскі сили Анґлїї там, де після всякої імовірности Анґлїя буде колись потребувати цїлої своєї фльоти, т. є. в каналї Ля Манш і на Північнім мори. Завдяки тому порозуміню Анґлїї і Ішпанії вже тепер змінено анґлїйску фльоту на Середземнім мори і зменшено анґлїйску залогу в Ґібральтари.

Wiener Allg. Ztg. доносить з Берлина, що цїсар Вільгельм і канцлєр кн. Більов дуже невдоволені із становища, яке займила нїмецка праса супротив подорожи короля Едварда. Таке зденервоване надає тим подорожам анґлїйского короля непотрібно великого значіня. Цїсар і канцлєр висказали ся, що чим менше буде писати ся про подорожі короля Едварда, тим менша значінє будуть ті подорожі мати в очах цїлої Европи. Натомість нїмецка праса, що належить до табору лївицї, нападає дуже сильно на кн. Більова на те, що він не умів перешкодити з'їздови короля Едварда з королем Віктором Емануелем в Ґаєті. — З Ґаєти, під Неаполем, доносять, що нині рано прибуде там анґлїйска королївска пара і в полудне возьме участь в снїданю, виданім королем Віктором Емануелем на покладї воєнного корабля „Трінокрія". По полудни анґлїйскі гості від'їдуть з Ґаєти, а король Віктор Емануель поверне до Риму.

Перед двома тиждНями депеші з Балкану донесли, що в Македонії появили ся нові революцийні ватаги і що вже прийшло до кіль-

---

3)

БЕН і БІЛЬ.

Гумореска — Емер. Ґатті.

(Дальше).

Оба моряки остовпіли і лиш роззявили роти. Наконець відозвав ся Біль: Чуєш, Бене, з тебе страшенний осел.

Бен приймив той титул без всякого протесту. Але тамтой другий відозвав ся за хвильку знову: Червона — значить: Ми не найшли другого ланцуха. Отже комодор заатакує ще сеї ночи — гм — гм. — Та й замовк знову.

— А як єсть ще другий ланцух? Ой, Бене, Бене!

Запитаний спустив голову в долину і мовчав.

— Бене, — відозвав ся лїнивий Біль по хвили глубокої задуми — хотїв би ти висїти?

Запитаний глянув перепуджений свому товаришеви в лице.

— Чи гадаєш, — говорив Біль — що онті союзні в Сьв. Филипі не мають очий? Коли вишлють сюди патрулю і нас тут знайдуть — ну, то будемо онтам танцювати. — При тім показав він кінцем цибуха своєї люльки на вистаючу далеко понад ним грубу гиляку якогось дерева.

Бен зрозумів то. Він схопив ся і почав чим скорше збирати все, що лиш тут мали.

Лїнивий Біль видовбав свою люльку, підняв ся поволи і закомандував: На лодку!

Зараз по тім пігнала лодка розтокою в гору, розуміє ся, що єї гнала рука Бена.

В чверть години опісля зажадав Біль, що сидїв коло керми, компаса. Бен шукав, перевертав, мацав і остаточно мусїв признати, що або забув єго там, де сидїли табором, або хиба десь загубив.

Біль подивив ся на свого товариша такими очима, що трудно то описати. Але небавком перемогла єго утома, він розпер ся коло керми і заснув легким сном.

Бен, що серед темноти не добачив, що Біль заснув і був тої гадки, що той все ще рушає кермою, веслував спокійно дальше горі розтокою через поперечні проливи, охаби і поміж поплавами, не думаючи зовсїм о тім, куди пливе або бодай в якім напрямі.

Нараз серед нічної тишини роздав ся гук гармати.

Біль пробудив ся і схопив ся.— Позір!— крикнув він і ще зовсїм заспаний трутив керму ліктем на право. Лодка закрутила ся сильно в бік.

— Алеж Тоїлю! — крикнув перепуджений Бен і перекинув весло на другий бік лодки.

За пізно! Лодка гнала ід береговн і передним кінцем виїхала просто на якийсь пень вистаючий з води, перехилила ся і вивернула ся у воду.

Оба моряки лиш з трудом видобули ся на верх води а Бен почав з цїлої сили кричати: Ратуйте, ратуйте! підчас коли пливучи, старав ся добити ся до берега.

То було єму трудно через єго приятеля, лїнивого Біля, котрий правою рукою вхопив ся кріпко Бенового пояса і казав ся єму тягнути.

— Гей! — відозвав ся якийсь голос з гори стрімко тут спадаючого берега — чи то хтось кличе на поміч?

— На поміч — тут! — повторив Бен.

Два якісь чоловіки злїзли тепер по стїнцї на долину і помогли обом вилїзти на беріг.

— Хто ви? — спитав один з тих чоловіків. По уніформах було пізнати, що то були вояки союзної армії.

— Ми з Нового Орлеана і полюємо на угорі [1]) — відповів Біль, обтрясаючи воду зі свого одїня — ми вже три днї шибаємо ся по розтоцї, чули гримане пушок від сторони ріки, не важили ся вийти і мали надію втечи сеї ночи неспостережено від тих проклятих єнків, але серед темноти заблудили. Деж то ми тепер опинили ся?

— Ай таж в окопах форту Сьв. Филипа! — відповів один з вояків.

— Гм — сказав на то Біль — то ми красно — хотїв сказати, попали ся в матню, але стямив ся і говорив дальше: — наїздили ся на всї боки, вздовж і впоперек.

— Ну — сказав на то один із союзних — не так то ще дуже зле. Але тепер ходїть з нами, лодки вже не вратуєте а сухе одїнє чей ще наш вахмайстер знайде.

Аж ось загриміли пушки знову кілька разів і то зовсїм близько.

[1]) Селяни з полудневих сторін Сполучених Держав не називають ловлю угорів риболовством, лиш польованем.

кох битв з турецким войском. Ті вісти викликали в Европі між інтересованими неспокій і страх, що може знов, як то бувало давнійше, з весною зачне ся в Македонії новий революцийний рух. Та справа була вже предметом дискусиї в угорскім соймі, а викликала єї інтерпеляция п. Політа. Інтерпелянт звернув увагу на те, що пануюча від довшого часу тишина в Македонії єсть тілько поверховна, що в Анґлії проявляє ся рух, що стремить до здобутя для Македонії цілковитої автономії і що революцийні ватаги македоньскі все ще тїшать ся попертєм болгарского правительства і болгарскої суспільности. З спеціяльним натиском згадав інтерпелянт о проєктї трансбалканьскої зелїзницї. В хвили, коли в тій справі прийде до порозуміня між Сербією а Болгарією і коли той проєкт буде здійстнений, то средства заряджені против Сербії Австро-Угорщиною, особливо в справі замкненя границї для сербского довозу, станутъ ся безвартістними. Не менше важною для Угорщини єсть справа автономії Македонії. Як би той край одержав автономію, так як хоче Анґлія, то дуже скоро, так само як Румелія, злучить ся з Болгариєю, і утворила би ся велика болгарска держава. То противить ся угорским інтересам на Балканї. На кінци інтерпелянт зажадав вияснення, чи мірцштеґска угода ще обовязує і яке становище займає Австро-Угорщина в справі анґлійских жадань що до Македонії. Угорский президент міністрів відповів на всї ті питаня. Мірцштеґска угода ще обовязує, а переведені на єї підставі реформи в Македонії видали добрі овочі. До вістий о появі нових ватаг революцийних і о нових заворушенях не треба привязувати великої ваги, бо ті вісти майже все переборщені і мало імовірні. Такі ватаги виринають ще спорадично, але взагалі край є спокійний. Туреччина згодила ся на те, що доходи з податків стяганих в єї европейских вілятах, мають бути ужиті виключно на їх економічні, культурні і адміністративні потреби. В наслідок того там запанували вже лїпші відносини. Урядники вже дістають свою платню правильно і не допускають ся таких надужить, як давнійше. Зреформоване судівництво будить більше довірє також у християньского населеня. Се осягнено через установлене при турецких судах християньских дорадників правних, котрі мають право впливати на видаване засудів. За те, що Порта зрезиґнувала з податкових доходів на потреби вілєтів, зажадала, щоби на покрите державних видатків вільно їй було на час найблизших 7 літ підвисшити ввозове мито о три процент. То жадане, предложене Туреччинї Австро-Угорщиною, стрітило ся зразу з опозициєю Анґлії. Тепер і анґлійске правительство згодило ся на таку дорогу виходу. Македоньска жандармерия, під командою европейских офіцирів, виконує добре свою задачу і сильно причинила ся до удержаня спокою в краю. Від болгарского правительства одержано поруку, що революцийних ватаг в ніякий спосіб підпирати не буде, а до сеї пори нема причини підозрівати, що Болгария приреченя не додержує. Тепер такої самої поруки зажадано від Сербії і Грециї. Всї держави згідні в тім, що Македонії треба запевнити певну самоуправу, але під рішучою зверхністю султана. Всї держави зобовязали ся недопустити до нового зменшеня турецкої території. Аґітация за цілковитою автономією Македонії веде ся тілько кількома анґлійскими товариствами. Але і та аґітация має тілько філянтропійні цїли і в нїчім не впливає на становище анґлійского правительства в тій справі. Супротив того в македоньскій справі нема ніяких ріжниць в поглядах між Австро-Угорщиною а Анґлією. Що-до проєкту будови зелїзницї між Австриєю а Солунем, то угорске правительство не має ніякої оправданої причини противити ся тому культурно важному проєктови. Після запевнень угорского президента міністрів Европа взагалі не потребує бояти ся, що на Балканї вибухнуть нові поважнійші заворушеня і що они будуть причиною конфліктів в міжнародній політицї европейскій

— Ходїм же — наставав другий вояк — стрілянина зачинає ся на ново.

Коли стали на подвірю кріпости, віддали воякам моряків, що від студени аж дзвонили зубами, свому вахмайстрови, якомусь старшому чоловікови, що виглядав з лиця на якогось доброго, а тимчасом пушки гриміли з валів і від сторони ріки.

— Ходіть же борзо — сказав вахмайстер — знайду ще якісь старі мундури для вас і шапки — а може ще й щось теплого напити ся. А коли хочете до Нового Орлеана, то знайдете до того знамениту нагоду. За пів години відходить звідси канонїрка „Георґія" з депешами і як менї здає ся, з деякими цїнними річами, котрі хочемо ще уратувати перед кіґтями єнкїв. Коли поквапите ся, то можете ще скористати з того судна.

В кілька мінут опісля мали вже Біль і Бен переношені мундури на собі а своє мокре дриліхове одїнє несли під пахою і так пішли на „Георґію", де їх вахмайстер віддав в опіку свому приятелеви, старшому лодкареви. Небавком опісля відплила канонірка з форту сьв. Филипа.

Тимчасом гук пушок ставав щораз сильнійший; осьвітлена слабим сьвітлом вузонького серпа місяця верхня ріки Міссіссіпі аж кишіла від кораблів союзних держав, що сунули ся долї водою против ворога. З вижини валів кріпости і з побережних батерий та й далеко на рїцї летїли без перерви червоні блискавки з пушок.

— А то якийсь очайдуша з того Ферреґета! — відозвав ся старший лодкар до Біля. — Якраз дістали ми вість, що він підчас найсильнійшого огню розірвав ланцух замикаючий ріку. Готов ще нині в полудне станути в Орлеанї, скоро наша фльота єго не спинить.

— Таже мав ще й другий ланцух бути розтягнений через ріку — запримітив Біль.

— Ну так — відповів тамтой — то правда, що хотїли єго розтягнути, але вже не вдало ся — не було вже часу.

— Шкода — сказав Біль. — Що він собі при тім думав, того вже не знати.

Тимчасом канонїрка плила дальше з як найбільшим поспіхом горі рікою. Кермоване судном вимагало як найбільшої осторожности, бо численні кораблї повні горіючої бавовни плили з водою, котрі ґенерал Льовель, комендант міста в Новім Орлеанї, казав пустити в тій цїли, щоби підпалити фльоту північних держав.

Наконець чути було гук пушок ще лиш десь далеко і о четвертій годині рано причалила „Ґеорґія" до Нового Орлеану.

Біль і Бен пустились зараз найблизшою улицею від пристанї, побачили якусь досить порядну гостинницю і зайшли до неї.

Военні події, що відбували ся недалеко від міста, великі маси войска і кораблів, що стояли в місті і в пристани, давали причину до того, що гостинниці і каварні були по найбільшій части через цїлу ніч отверті і повно було в них людий.

Та й в тій просторій комнатї, де Біль і Бен тепер засїли, було кількох вояків і моряків, що пили вино або віскі (житнївку). Послугував таки сам господар, рудий, здоровенний Ирлєць з своїми двома дочками, таксамо рудими, трохи веснянкуватими, але впрочім досить хорошими, веселими і жвавими дївчатами, що називали ся Неллє і Поллє.

Оба моряки казали дати собі фляшку вина і шкварепої вудженини, відтак ще одну фляшку вина а по тім ще й баньку віски.

Біль пив раз по раз до Неллї а Бен ідучи за єго приміром до Поллї, що стояла напроти него.

— Нїчого собі обі! — сказав Біль, усьміхаючись.

— Ага! — відозвав ся дурний Бен та й собі вискалив зуби.

— Доньки господаря! — говорив Біль дальше, очевидно укладаючи щось собі в голові. — Були би не від того.

То було трохи не ясно сказано, але Бен все таки кивнув знову, потакуючи пильно головою а відтак пили оба дальше і курили до того.

За якої чверть години опісля — льокаль був вже досить порожний — сидїли вже обі дївчата з нашими двома моряками коло стола, балакали й жартували і так вела ся забава — як собі бодай Біль і Бен думали — не согірше.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 15-го цьвітня 1907.

— **Іменованя.** Є. Вел. Цїсар іменував радника суду краевого дра Володимира Козїцкого, віцепрезидентом окружного суду в Коломиї. — Інспектором жандармериї на місце польного маршал-поручника Йос. Диллера, котрий пішов на емеритуру, іменований єго заступник ґен.-майор Мих. Фісляр.

— **Перенесеня.** Дирекция почт і телєґрафів перенесла асистентів почтових: Володислава Кудаса із Збаража до Галича, Северина Шорра з Галича до Станиславова і офіцияла почтового Йосифа Ґавліковского із Станиславова до Львова.

— **Дрібні вісти.** Може вже справдї весна буде. По вчерашнім дощи, хоч і невеликім повіяло нині теплим полудневим вітром, котрий розніс вже запах весни, а травичка зачинає вже зеленїти ся. З Товмача доносять, що там показали ся навіть маєві хрущі. На всякий случай ще завчасно. — Волове мясо у Львові подешевіло о 8 сотиків на кільоґрамі, але лиш у трох Димитрів. Може й се знак надходячої весни, бо худоба з браку паші по нїчому, у Відни мясо подешевіло аж о 16 сотиків на кільоґрамі, а у Львові доси заєдно дорожіло. — Щез без слїду трилїтний Тома Лясковский, син реставратора, вийшовши оногди з дому.— Черновецка полїция пошукує стежними листами 17-лїтного Зиґмунда Роттера, котрий втік з Чернівець, вкравши 1000 корон. Роттер єсть високого росту, білявий, сивих очий і має знак на лївім лици. — З Кульпаркова втекла оногди 30-лїтна Елеонора Яворска, небезпечна фуриятка, котра там перебувала на лїченю. — В київскій духовній семінариї вибухли поважні розрухи з причини, що інспекция пообнижала самовільно питомцям ноти на сьвідоцтвах. Семінарию замкнено. — Адмірал Небоґатов, як доносять з Петербурга, почав відсиджувати кару 10-лїтної вязницї в петропавловскій кріпости. — В Станиславові на зборах міского комітету виборчого, на завізване бурмістра п. Німгіна, випросив із салї вахмайстер полїциї інжинїра п. Шаля, котрий прибув на збори в характері кореспондента газет. — Збанкротували: купці Лейба Беґляйґер в Бориславі; Шміля Раппапорт в Перемишли; купчиха Фріма Удельсманова в Отинії; книгар Комоневский в Тернополи і Авраам Шмуцер, купець в Сокали.

— **Дальший репертуар рускего театру в Бродах.** Саля „Товариства музичного". Початок $7\frac{1}{2}$ вечером. Білети продає „Народна Торговля": В суботу дня 20 с. м. „Уріель Акоста", траґедия в 5 діях Гуцкова. — В недїлю дня 21-го с. м. „Свати Соцького Мусія" нар. оперета в 3 діях Порошина.

— **Скажені пси.** В послїдних часах було у Львові і охрестности богато случаїв покусаня людий скаженими псами. З тої причини маґістрат зарядив, щоби пси господарскі були все привязані, або заосмотрені в грубий намордник. На улици мають пси мати намордник і до того мають бути ведені на шнурку. В противнім случаю псярник має право пса спіймати і до трех годин убити під дозором полїциї. Спійманих псів псярник не має права видати. Полїциянтам поручено слїдити властителїв псів без намордників і не ведених на шнурку, аби потягнути тих властителїв до одвічальности. Що таке зарядженє було дуже на часї,

доказом новий факт: В пасажу Гавсмана покусав оногди імовірно скажений пес дитину. Перед кількома днями п. Гавсман побачивши у якогось пса прояви скажености, віддав его під обсервацию до ветеринариї. Пес згинув, а секция виказала, що він був дійстно скажений. Пес той покусав мабуть пса сторожа Томи Кибали, котрий мешкає в пасажу в домі під ч. 7. Пес сторожа кинув ся на 6-літну дитину господині готелю „Імперіяль", п-ні Парадовскої і покусав єї в лице. Дитина впала і крім того потовкла ще собі голову, а пес щез. Сторожа арештовано, бо єсть підозріне, що він пса десь укрив. З припорученя міского ветеринаря дра Готліба всі пси в пасажу і в сусідних домах при ул. Сикстуській забрав псярник під обсервацию. Перед кількома днями забрано пса з дому при ул. Крашевского ч. 7, власність якогось офіцира, а пізнійше показало ся, що той пес був скажений.

— В погони за банкнотами. П. Фрідфельд ідучи оногди ул. Кароля Людвика, сягнув рукою до кишені, в котрій мав пачку банкнотів. Витягаючи руки, витягнув і банкноти, котрі вхопив вітер і почав розносити. На улици зробив ся великий рух. В погоню за банкнотами пустило ся богато людей а були й такі, котрі готові були скористати з доброї нагоди і зловити який банкнот для себе. Одного з таких ловців, якогось Антона Баєра арештувала поліция.

— Пригода п. Крушельницкої. Віденьскі ґазети доносять, що п. Крушельницка, котра виступає тепер що вечір в роли Сальоми в медіоляньскій „La Scala", мало що не стала жертвою замаху. Один молодий маляр з Ферари, Манфредіні, залюбив ся в співачці і засипував єї любовними листами й телеграмами. Коли всякі проби наблизити ся до артистки показали ся безуспішними, маляр постановив одного дня добути ся силоміць до єї мешканя. Однак готелева служба задержала вломника і віддала его в руки поліциї. Найдено при нім набитий револьвер, штилет і фляшину отрої.

— Дотепність міністра дра Пацака. На кілька днів перед виїздом Монарха до Праги одержав ческий міністер-земляк др. Пацак від прагского бурмістра повідомлене, що в Празі паде дощ безнастанно. Коли др. Пацак повідомив о тім ґенерального ад'ютанта цісарского ґр. Паара, сказав той з усьміхом: Якиж же з ексцеленциї міністер для Чехії, коли ви не замовили погоди в Чехії на час цісарскої гостини. — На то відповів др. Пацак: Я бояв ся зробити то, не порозумівши ся наперед з моїм німецким товаришем дром Праде. — Se non e vero... Коли не правда, то не зла видумка.

— Поручник рекрутом. Недавно тому пропав був в Льондоні десь без сліду молодий поручник походячий з доброї родини. Всякі пошукуваня позістали без успіху, аж ось з початком сего місяця удало ся его відшукати в столици Шкоциї, Единбурзі в виді рекрута при тамошнім полку т. зв. верховинців під іменем Трасера; его зараз замкнули до арешту в офіцирскій кватирі. Поручник Траєн — так він поправді називає ся — заміняв ся недавно тому за призволенем войскових властий з одним із своїх товаришів посаду службову і приїхав з Індиї до Льондону, щоби тут доповнити свої знаряди. Ставувши в готели Метрополь, перебрав ся він, пообідав і пішов вечером до недалекої Альгамбри, межи другою а третою годиною вернув назад до гостинниці, зайшов до своєї комнати, скинув з себе вечірнє одіне а убрав подорожне, вийшов знову і від тої пори ні хто вже его більше не видів. Загально думали, що він став ся жертвою якоїсь нічної пригоди: хтось може підглянув, що він має гроші, може его звабили якісь нічні богині, а відтак его убито і обрабовано. Родина не давала поліциї спокою; але льондоньска поліция практична в таких справах потішала родину і казала, що поручник скорше чи пізнійше верне знову. Здогад поліциї, як показує ся, був оправданий. Поручник Траєн прогулявши значну суму, яку мав на закупно всіляких потрібних для него річий, встидав ся вернути до родини, лиш перебрав ся, поїхав до Единбурґа і там ставив ся яко рекрут до войска та дав ся асентирувати до тамошного полку. Справою сею займають ся тепер дотичні власти войскові.

— Нагла смерть. Оногди по полудни померла нагло на сходах дому при ул. Боїмів ч. 27, Йосифа Скалішова, вдовиця по урядникові, літ 69. Покійниця була вже від довшого часу хора на серце. Ві второк по полудни вийшла на ринок подивити ся на похорон бл. п. Михальского. В глоті так єї стиснули, що она зімліла. В такім стані занесено єї до згаданого дому, де она мала помешкане на першім поверсї. На сходах однак померла. Тіло лежало аж до вчера в помешканю, а вчера відставлено єго до заведеня судової медицини, де секция викаже причину смерти. Покійниця вела давнійше разом зі своєю сестрою трафіку в ставропигійскім домі, при ул. Руській. Тепер не мала нікого з родини при собі лиш молоду служницю; полишила значнійше майно переважно в готівці, яку знайдено в єї помешканю.

Телеґрами.

Відень 18 цьвітня. Є. В. Цісар санкционував закон ухвалений галицким соймом в справі саджения і охорони дерев при дорогах.

Прага 18 цьвітня. На вчерашне представлене в театрі прибули і були повитані дирекцією в присінку президент міністрів бар. Бек і міністри Пацак, Мархет, Форшт і Праде та міністерскі секретарі Мадейский і радник Двору Пенчиковский.

Льондон 18 цьвітня. В палаті льордів заявив льорд адміраліциї, що політика адміраліциї виходить з тої точки погляду, що проводирство Анґлії на мори мусить бути бережене без взгляду на кошти. Предкладаючи проґраму адміраліциї, зазначив бесідник, що з початком 1909 р. буде Анґлія мати 9 великих кораблів воєнних, яких не має ніяка держава европейска, лиш союзна Японія.

Петербург 18 цьвітня. Міністер справедливости Щеґловітов змусив президента московскої палати судової, сенатора Арнольді подати ся до димісиї за то, що палата судова на сесиї в Костромі обжалувала кількох членів союза „істинно русскіх людей" о погроми. Публичне мніне єсть з тої причини дуже обурене. Факт той стає ще яркійший, коли порівнати его з бесідою Щеґловітова в Думі о независимости судівництва. В справі сій має бути поставлена інтерпеляция в Думі.

Одеса 18 цьвітня. Вчера по полудни прийшло на площи портовій до кровавої стички межи ґрупою членів боєвої орґанізациї союза „істинно русскіх людей" а портовими робітниками. Коли перші числом около 30 осіб ішли вздовж бульвару Левачева, повитали їх робітники, котрих число не було більше, свистом і окликами. На то „русскіє люди" стрілили до робітників яких 30 разів з револьверів; 5 робітників зранено, з тих двох на смерть. Надбігло войско, котре арештувало 13 осіб.

Петербург 18 цьвітня. Під проводом міністра просьвіти розпочали ся засіданя комісиї ректорів всіх університетів з виїмкою томского при участи директорів висших спеціяльних заведень наукових. Комісия приступила до розсмотрюваня справи орґанізаций студентских.

Мадрид 18 цьвітня. З компетентного жерела заявляють, що не звістно нічого ані о якійсь заповідженій візиті італїяньского короля в Мадриді, ані о такійже візиті цісаря Вільгельма.

Букарешт 17 цьвітня. Королівским декретом подано до відомости зарядженя маючі на цїли нести поміч тим, що підчас селяньских розрухів потерпіли материяльну шкоду.

Париж 18 цьвітня. 1400 страйкуючих кельнерів відбуло нині в ночи на робітничій біржи збори і постановили дальше страйкувати. Страйк мабуть значно розширить ся.

— Фірма „Лемківский Банк" в Новім Санчи. Рахунок за місяць март 1907.

Стан довжний:		Кор. сот.
1. Уділи . .	41.273 К 45 с.	
Фонд резервовий і резерва страт (232 К 32 с.) .	2.131 „ 92 „	43.405·37
2. Вкладки: стан з початком місяця	188.531 „ 37 „	
вложено . .	64.207 „ 38 „	
винято . .	12.153 „ 46 „	
Стан з кінцем міс.		240.585·29
3. Позички затягнені: Стан з початком місяця .	92.100 „ — „	
затягнено .	29.632 „ 34 „	
сплачено .	28.991 „ — „	
Стан з кінцем місяця		92.741·34
4. Сальдо відсотків . .		3.225·66
Сума		379.957·66
Стан чинний:		Кор. сот.
5. Позички уділені:	(скр. 124.515·63 (век. 186.551·56	
сплачено .	(скр. 71·32 (век. 9.489·61	
уділено .	(скр. 18.800·— (век. 35.623·—	
Стан з кінц. місяц.	(скр. 143.244·31 (век. 212.684·95	355.929·26
6. Льокациї . . .		136.000·07
7. Кошти спору . . .		187·38
8. Кошти адміністрацийні	3.628·02	3.628·02
9. Готівка . . .		6.612·93
Сума		379.957.66

Загальний оборот касовий виносить по конець марта 1907 р. — 478.140 К 50 сот.

Членів прибуло 28, убуло 1, остало з кінцем марта 1907 р. 593 з деклярованими уділами в сумі 47.500 К. — Стопа процентова від позичок скр. $6^1/_2\%$, вексл. 7%.

Курс львівский.

Дня 17-го цьвітня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	586·—	596·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	571·—	577·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4^1/_2\%$	100·10	100·80
$4^1/_2\%$ листи застав. Банку краєв.	101·30	102·—
4% листи застав. Банку краєв. .	97·60	98·30
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ літ.	98·50	—·—
„ „ 4% льос. в 56 літ.	97·30	98·—
III. Обліґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	98·80	99·50
Обліґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2\%$ . .	101·—	101·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	96·80	97·50
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	97·50	98·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	95·—	95·70
IV. Льоси.		
Міста Кракова	86·—	96·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	45·75	47·75
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·10	29·10
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	61·—	71·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	21·80	23·80
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·28	11·45
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок німецких	117·60	118·20
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).